

Nõiutud saar

Ebaõnnestunud kaubareisilt Nuubiasse tagasi koju sõitev Egiptuse saadik kaebles oma õnetu saatuse üle, kehutades sel kombel laevnikku talle lohutuseks traagilise alguse, kuid õnneliku lõpuga lugu jutustama.

Kord seilas Punasel merel nimetu meremees, kes suundus kuninglikesse kaevandustesse. Tema kuuekümmne meetri pikkune alus oli hästi varustatud ja mehitatud saja kahekümnest vaprast mehest koosneva meeskonnaga. Kuid järsku muutus ilm pimedaks ja möllama hakkas hirmus torm. Vägevad lained matsid laeva enda alla. Lõpuks vajus laev koos meeskonnaga lainetesse, pääses vaid jutustaja.

Ta jäi hulpima viimaks rahunenud mere lainetele. Ajapikku hakkas ta aga ära väsima. Viimaks paiskasid lained hädalise maa-pealset paradiisi meenutava saare rannale. Seal kasvas igasuguseid puu- ja aedvilju, rannavetes ujusid maitsvad kalad ja saarel liikusid ringi erinevad linnud. Mida veel võis näljane meremees soovida? Saarel elas ka hiiglaslik kuldse keha ja lasuriidist kulmudega madu. Koletis ähvardas meremehe viivitamatult tuhaks põletada, kui ta ei selgita, miks ta saarele on tulnud. Meremees kangestus hirmust. Madu viis ta oma pessa, kus meremees jutustas koletisele oma õnnetusest. Siis rääkis ka madu meremehele oma kurva loo: „Kunagi oli saarel seitsekümmend viis madu, kõik minu sugulased. Kuid siis langes saarele leegitsev täht ja tappis kõik maod. Ainult mina jäin ellu. Sinu vastu, meremees, on saatus armulisem. Nelja kuu pärast jõuab siia laev, mis viib su turvaliselt koju tagasi.”

Laev saabuski, nagu madu oli lubanud, ja meremees läks pardale. Sõbralikuks muutunud elukas andis talle kaasa hulga kingitusi. Kuningas oli meremehe tagasituleku üle aga nii rõõmus, et kutsus rännumehe oma õukonda ja kinkis talle palju teenijaid.

